

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. lapkričio 22 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 56 ir 63 straipsniai – Laisvė teikti paslaugas ir laisvas kapitalo judėjimas – Kredito įstaigos – Stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis įnašas, nustatomi pagal bendrą nekonsoliduotą Austrijoje įsteigtą kredito įstaigų balansą – Tarpvalstybinio pobūdžio banko sandorių įtraukimas – Patronuojamųjų įmonių sandorių, sudarytų kitoje valstybėje narėje, neįtraukimas – Skirtingas požiūris – Apribojimas – Pateisinimas“

Byloje C-625/17

dėl *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Austrija) 2017 m. spalio 18 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2017 m. lapkričio 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

prieš

Finanzamt Feldkirch

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einanti Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, teisėjai J.-C. Bonichot (pranešėjas), A. Arabadjiev, E. Regan ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjusių pastabas, pateiktas:

- Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG, atstovaujamos *Rechtsanwalt C. Nauer*,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Hesse,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal, N. Gossement ir C. Tritz,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 56 ir 63 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG* (toliau – *Hypothekenbank*) ir *Finanzamt Feldkirch* (Feldkircho mokesčių inspekcija, Austrija) ginčą dėl 2015 m. sausio 20 d. mokesčių inspekcijos sprendimų, kuriais nustatytas stabilumo mokesčio ir stabilumo mokesčio specialiojo našo, mokėtino už 2014 m., dydis.

Teisinis pagrindas

3 *Stabilitätsabgabegesetz* (Stabilumo mokesčio įstatymas, toliau – *StabAbg*), priimto pagal 2010 m. gruodžio 30 d. *Budgetbegleitgesetz 2011* (2011 m. Biudžeto įgyvendinimo įstatymas; *BGBI. I*, 111/2010), 1 straipsnyje numatyta:

„Stabilumo mokestis taikomas kredito įstaigų veiklai. Pagal šio federalinio įstatymo kredito įstaigomis laikomos įstaigos, turinčios licenciją pagal *Bankwesengesetz* [Bankininkystės įstatymas] (*BGBI.*, 532/1993), ir užsienio kredito įstaigų, kurios pagal *Bankwesengesetz* turi teisę per filialą teikti paslaugas Austrijoje, filialai. <...>“

4 Prieš priimant federalinį įstatymą (*BGBI. I*, 184/2013) galiojusios redakcijos *StabAbgG* 2 straipsnyje nurodyta:

„1. Stabilumo mokesčio bazė yra bendra vidutinė nekonsoliduota kredito įstaigos balanso suma (2 dalis), sumažinta 2 dalyje nurodytomis sumomis. Apskaičiuojant 2011, 2012 ir 2013 kalendorinių metų stabilumo mokestį taikytina vidutinė nekonsoliduota balanso suma tų finansinių metų, kurie baigiasi 2010 m. Nuo paskesnių kalendorinių metų taikytina vidutinė nekonsoliduota balanso suma tų finansinių metų, kurie baigiasi metais, einančiais prieš kalendorinius metus, už kuriuos stabilumo mokestis turi būti mokamas.

<...>

6. 1 straipsnyje nurodytą kredito įstaigą, kuri buvo vieną kitoje valstybėje narėje <...> ir kurios Austrijoje veikia per filialą, atveju turi būti pagal 1–5 dalių nuostatas apskaičiuojama fiktyvi šiam filialui priskirtinos sandorių dalies balanso suma ir ji taikoma kaip mokesčio bazė.“

5 Prieš priimant federalinį įstatymą (*BGBI. I*, 184/2013) galiojusios redakcijos *StabAbgG* 3 straipsnis suformuluotas taip:

„Pagal 2 straipsnį nustatyti mokesčio bazės dalims,

1. viršijančioms vieno milijardo eurų sumą ir neviršijančioms 20 milijardų eurų sumos, taikomas 0,055 % stabilumo mokestis,

2. viršijančioms 20 milijardų eurų sumą – 0,085 %.“

6 *StabAbgG*, iš dalies pakeisto federaliniu įstatymu (*BGBI. II*, 13/2014), 3 straipsnyje nurodyta:

„Pagal 2 straipsnį nustatyti mokesčio bazės dalims,

1. viršijančioms vieno milijardo eurų sumą ir neviršijančioms 20 milijardų eurų sumos, taikomas 0,09 % stabilumo mokestis,

2. viršijančioms 20 milijardų eurų sumą – 0,11 %.“

7 Pagal *StabAbgG* 7a straipsnio 1 dalį stabilumo mokesčio specialusis įnašas turi būti apskaičiuojamas sumai, mokėtina kaip stabilumo mokestis, procentiniais dydžiais.

8 Remiantis *StabAbgG* 7b straipsnio 2 dalimi, 2014 m. stabilumo mokesčio dydis apskaičiuojamas kartu taikant nurodytas nuostatas, galiojusias prieš federalinius įstatymais (*BGBI* I, 184/2013 ir 13/2014) padarytus pakeitimus ir po jų.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

9 *Hypothesenbank* yra Austrijoje steigta kredito įstaiga, teikianti bankininkystės paslaugas klientams, reziduojantiems šioje valstybėje narėje ir kitose valstybėse narėse. Reikšmingą *Hypothesenbank* balanso dalį, konkrečiau 2014 m. – beveik ketvirtadalį, sudaro banko sandoriai su antrosios grupės klientais.

10 2015 m. sausio 20 d. sprendimais Feldkircho mokesčių inspekcija pagal *StabAbgG* nustatė *Hypothesenbank* už 2014 m. mokėtino stabilumo mokesčio ir stabilumo mokesčio specialiojo įnašo dydį. Skundus dėl šių sprendimų *Bundesfinanzgericht* (Federalinis finansų teismas, Austrija) atmetė 2016 m. balandžio 1 d. sprendimu.

11 Grėsdama *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Austrija) pateiktą kasacinį skundą *Hypothesenbank* teigia, kad neturi mokėti jokio stabilumo mokesčio ir specialiojo įnašo, nes šie mokesčiai prieštarauja, pirma, valstybės pagalbos taisyklėms ir, antra, laisvei teikti paslaugas ir laisvam kapitalo judėjimui. Šios kredito įstaigos teigimu, diskriminaciją lemia visų pirma *StabAbgG* 2 straipsnis, nes pagal jį panašūs sandoriai vertinami skirtingai. Banko sandoriai su kitos valstybės narės piliečiais, kuriuos vykdo Austrijoje steigta kredito įstaiga be tarpininko arba per kitoje valstybėje narėje steigtą filialą, traukiami nustatant mokesčius, dėl kurių kilo ginčas, bazė, o tie patys sandoriai, vykdyti kitoje valstybėje narėje steigtą filialą, – neatraukiami.

12 Todėl bendrovių grupę apmokestinama nepalankiau nei grupei nepriklausanti įmonė. Grupės atveju dėl nekonsolidavimo kriterijaus aptariamų mokesčių bazė automatiškai neatraukiamas kitoje valstybėje narėje nei Austrija steigtą patronuojamąjį įmonių balansas. Tačiau kitaip yra atskiros bendrovės atveju, kuri pati arba per filialą teikia paslaugas kitose valstybėse narėse nei Austrija, nes šios paslaugos automatiškai traukiamos į šios bendrovės balansą ir į stabilumo mokesčio, kurį ji turi mokėti, bazę. *Hypothesenbank* teigimu, tokia situacija yra diskriminacinė, kaip išplaukia iš 2014 m. vasario 5 d. Sprendimo *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47). Ši diskriminacija gali trukdyti teikti bankininkystės paslaugas kitose valstybėse narėse nei Austrija. Jos būtų galima išvengti, jeigu stabilumo mokesčio ir šio mokesčio specialiojo įnašo bazė būtų nustatoma pagal bendrą konsoliduoto balanso sumą, priskaičiuojant galimus patronuojamosios įmonės kitoje valstybėje narėje mokėtinus panašius mokesčius.

13 *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nėra tikras, kad iš 2014 m. sausio 5 d. Sprendimo *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47), priimto dėl įsisteigimo laisvės, ir 2005 m. birželio 2 d. Sprendimo *Komisija / Italija* (C-174/04, EU:C:2005:350), 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) ir 2007 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Holböck* (C-157/05, EU:C:2007:297), priimtą dėl laisvo kapitalo judėjimo, išplaukia, jog *StabAbgG* yra nesuderinamas su Europos Sąjungos teise.

14 Be to, dėl valstybės pagalbos taisyklės taikymo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad, be kita ko, iš 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Finanzamt Linz*

(C-66/14, EU:C:2015:661, 21 punktas) matyti, jog mokesčių mokėtojas negali remtis tuo, jog mokesčių priemonė, kuria naudojasi kitos valstybės pagalba, siekdamas išvengti šio mokesčio mokėjimo. Todėl jis mano, kad dėl to nebūtina pateikti prejudicinį klausimą.

15 Tokiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar teisės normos, pagal kurias numatytas mokestis nuo kredito įstaigų balanso sumos, prieštarauja SESV 56 ir paskesniuose straipsniuose tvirtintai laisvei teikti paslaugas ir (arba) SESV 63 straipsnyje tvirtintam laisvam kapitalo ir mokėjimų judėjimui, kai kredito įstaiga, kurios buveinė Austrijoje, už banko sandorius su klientais kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse privalo mokėti mokestį, o kredito įstaiga, kurios buveinė Austrijoje ir kuri, kaip kredito įstaigų grupės patronuojančioji įmonė, tokius sandorius sudaro per grupę priklausantį kredito įstaigų, kurios buveinė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ir kurios balansas dėl priklausymo grupei turi būti konsoliduojamas su kredito įstaigų grupės patronuojančiosios įmonės balansu, šios prievolės neturi, nes mokestis turi būti mokamas nuo nekonsoliduotos (ar grupės konsoliduotų) finansinės ataskaitas neįtrauktos) balanso sumos?“

Dėl prejudicinio klausimo

Pirminės pastabos

16 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis našas, kurių teisėtumas ginčijamas pagrindinėje byloje, taikomas Austrijoje steigtoms kredito įstaigoms ir šioje valstybėje narėje steigtiems užsienio kredito įstaigų filialams. Šis mokesčių bazė nustatoma pagal Austrijoje steigto kredito įstaigų „bendrą vidutinį nekonsoliduotą balansą“, o užsienio bendrovių filialų atveju – nuo fiktyvaus balanso. Sąvoka „nekonsoliduotas“ reiškia, kad stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis našas nustatomi pagal kiekvieno atskiro juridinio asmens balansą, o ne pagal konsoliduotą bendrovių grupės balansą.

17 Kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš kredito grupių balanso matyti banko sandoriai. Tai reiškia, kad pagrindinėje byloje aptariamų mokesčių dydis skiriasi atsižvelgiant į tai, ar Austrijoje steigta kredito įstaiga juos sudaro tiesiogiai, ar per savo filialus. Tokių Austrijos įstaigų patronuojamųjų įmonių, steigiančių kitose valstybėse narėse, banko sandorius, nustatant šio mokesčių bazę, neatsižvelgiama.

18 Be to, pagrindinėje byloje nekyla ginčas dėl pagrindinės bylos pareiškėjos *Hypothesenbank* galimybės teikti paslaugas per nuolatinį padalinį kitoje valstybėje narėje nei Austrija arba joje steigti. Kaip ji pati patvirtino savo rašytinėse pastabose, ji teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdama jose steigto nuolatinio padalinio.

19 Taigi pateiktu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar SESV 56 ir 63 straipsniai turi būti aiškinami kaip draudžiantys tokias nacionalinės teisės normas, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias Austrijoje steigtos kredito įstaigos, kurios, kaip pagrindinėje byloje, teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdamos jose steigto nuolatinio padalinio, pareigojamos mokėti tam tikrą mokestį, nustatomą pagal „vidutinį nekonsoliduotą balansą“, ar kurį veina šis įstaigų tiesiogiai su kitų valstybių narių piliečiais sudaryti banko sandoriai, tačiau tai netaikoma tiems patiems sandoriams, kuriuos sudaro Austrijoje steigto kredito įstaigų patronuojamosios įmonės, kai jos turi buveinę kitose valstybėse narėse.

D?I taikytinos laisv?s

20 Kadangi prejudicinis klausimas pateiktas ir d?I SESV 56 straipsnio, ir d?I SESV 63 straipsnio, pirmiausia reikia nustatyti, ar ir, jei taip, kiek tokios nacionalin?s teis?s normos, kaip nagrin?jamos pagrindin?je byloje, turi ?takos naudojimuisi teise laisvai teikti paslaugas ir laisvu kapitalo jud?jimu (2018 m. birželio 12 d. Sprendimo *Fidelity Funds* ir kt., C?480/16, EU:C:2018:480, 32 punktas).

21 Kaip nagrin?jamu atveju matyti iš nutarties d?I prašymo priimti prejudicin? sprendim?, kadangi bankininkyst?s paslaugos teikiamos kit? valstybi? nari? nei Austrija rezidentams, Austrijoje ?steigtos kredito ?staigos vertinamos skirtingai, kiek tai susij? su stabilumo mokes?iu ir šio mokes?io specialiuoju ?našu, atsižvelgiant ? tai, ar jos tokias paslaugas teikia be tarpinink?, ar per kitose valstyb?se nar?se ?steigtas patronuojam?ias bendroves.

22 Nacionaliniame teisme – *Verwaltungsgerichtshof* (Aukš?iausiasis administracinis teismas) – *Hypothesenbank* teigia, kad toks skirtingas vertinimas yra diskriminacinis ir gali trukdyti, pirma, teikti bankininkyst?s paslaugas kitose valstyb?se nar?se nei Austrija ir, antra, laisvam kapitalo jud?jimui.

23 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, kad banko sandoriai, kaip antai kredit? teikimas komerciniu pagrindu, iš esm?s susij? ir su laisvu paslaug? teikimu, kaip tai suprantama pagal SESV 56 ir paskesnius straipsnius, ir su laisvu kapitalo jud?jimu, kaip tai suprantama pagal SESV 63 ir paskesnius straipsnius (2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Fidium Finanz*, C?452/04, EU:C:2006:631, 43 punktas).

24 Be to, primintina, kad, kai nacionalin? priemon? susijusi tiek su laisve teikti paslaugas, tiek su laisvu kapitalo jud?jimu, Teisingumo Teismas nagrin?ja atitinkam? priemon? iš esm?s atsižvelgdamas tik ? vien? iš ši? dviej? laisvi?, jei iš pagrindin?s bylos aplinkybi? paaišk?ja, kad viena iš j? yra tik antrin?, palyginti su kita, ir gali b?ti su ja susieta (2016 m. geguž?s 26 d. Sprendimo *NN (L) International*, C?48/15, EU:C:2016:356, 39 punktas).

25 Iš pagrindin?s bylos aplinkybi? matyti, kad laisvo paslaug? teikimo aspektas dominuoja, palyginti su laisvo kapitalo jud?jimo aspektu. Savo argumentais, kuriuos apibendrintai išd?st? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, *Hypothesenbank* siekia parodyti, kad d?I to, kad stabilumo mokes?io ir šio mokes?io specialiojo ?našo nustatymo tikslais atsižvelgiama ? banko sandorius, kuriuos ji be tarpinink? sudaro su klientais kitose valstyb?se nar?se nei Austrija, padid?ja ši? sandori? išlaidos ir sumaž?ja tarpvalstybin?s veiklos patrauklumas. Tokia išvada daugiausia taikoma laisvei teikti paslaugas, turint galvoje, kad poveikis laisvam kapitalo jud?jimui yra tik neišvengiama to pasekm?.

26 Tod?I pateikt? klausim? reikia nagrin?ti atsižvelgiant ne ? SESV 63 ir paskesnius straipsnius, skirtus laisvam kapitalo jud?jimui, o ? SESV 56 ir paskesnius straipsnius, skirtus laisvei teikti paslaugas.

D?I laisv?s teikti paslaugas apribojimo buvimo

27 Pažym?tina, kad neatsižvelgiant ? tai, ar stabilumo mokestis ir šio mokes?io specialusis ?našas yra tiesioginis, ar netiesioginis mokestis, jis n?ra suvienodintas S?jungos lygmeniu, tod?I priklauso valstybi? nari? kompetencijai, ir valstyb?s pagal suformuot? Teisingumo Teismo jurisprudencij? j? turi ?gyvendinti laikydamosi S?jungos teis?s (2011 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija*, C?253/09, EU:C:2011:795, 42 punktas).

28 SESV 56 straipsnis draudžia taikyti bet kokius nacionalinės teisės aktus, dėl kurių teikti paslaugas tarp valstybių narių tampa sudėtingiau nei vienos valstybės narės viduje. Iš tiesų pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją SESV 56 straipsniu reikalaujama panaikinti bet kokius laisvės teikti paslaugas ribojimus, nustatytus dėl to, kad paslaugų teikėjas įsteigtas kitoje valstybėje nei ta, kurioje teikiama paslauga (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *TTL*, C-553/16, EU:C:2018:604, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Nacionalinės priemonės, kurios draudžia, trukdo arba daro mažiau patrauklų šios laisvės įgyvendinimą, sudaro laisvės teikti paslaugas apribojimus (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *TTL*, C-553/16, EU:C:2018:604, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

30 Teisė laisvai teikti paslaugas, valstybių narių piliečiams, taigi ir Sąjungos piliečiams, suteikta pagal SESV 56 straipsnį, taip pat apima „pasyvią“ laisvę teikti paslaugas, t. y. paslaugų gavėjų laisvę atvykti į kitą valstybę narę, kad ten galėtų gauti paslaugų be apribojimų (2017 m. kovo 9 d. Sprendimo *Piringer*, C-342/15, EU:C:2017:196, 35 punktas).

31 Šiuo aspektu pažymėtina, kad taikant stabilumo mokestį ir šio mokesčio specialųjį našą nediferencijuojama pagal klientų kilmę arba paslaugų teikimo vietą. Nustatant šio mokesčio bazę pagal vidutinį bendrą Austrijoje įsteigtą kredito įstaigų nekonsoliduotą balansą faktiškai reikia atsižvelgti į visus banko sandorius, kuriuos tokia įstaiga sudaro be tarpininkų Austrijoje arba kitoje valstybėje narėje.

32 Be to, vien tai, kad dėl šio mokesčio gali padidėti banko sandorių išlaidos, negali būti laisvės teikti paslaugas kliūtis. Kaip Teisingumo Teismas yra nusprendęs, SESV 56 straipsnis netaikomas priemonėms, dėl kurių teikiant aptariamą paslaugą tik atsiranda papildomų išlaidų ir kurios daro tokį patį poveikį tiek paslaugų teikimui tarp valstybių narių, tiek valstybės narės viduje (2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Mobistar ir Belgacom Mobile*, C-544/03 ir C-545/03, EU:C:2005:518, 31 punktas ir 2015 m. birželio 11 d. Sprendimo *Berlington Hungary ir kt.*, C-98/14, EU:C:2015:386, 36 punktas).

33 Dėl teiginio, kad diskriminuojami Austrijoje įsteigti bankai, kurie banko sandorius kitoje valstybėje narėje vykdo be tarpininkų, palyginti su tais, kurie šias paslaugas teikia pasitelkdami šioje valstybėje narėje įsteigtas nepriklausomas patronuojamąsias įmones, pažymėtina, kad pastarosios įstaigos yra nusprendusios pasinaudoti joms pagal SESV 49 ir 54 straipsnius suteikta įsisteigimo laisve, o pirmosios įstaigos turi buveinę tik Austrijoje ir teikia tarpvalstybinio pobūdžio paslaugas, kurias apima laisvė teikti paslaugas, užtikrinama SESV 56 straipsniu.

34 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad reikia atskirti atitinkamas laisvės teikti paslaugas ir įsisteigimo laisvės taikymo sritis. Tam reikia nustatyti, ar tokio subjekto yra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje jis teikia aptariamą paslaugą. Jeigu yra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje teikia šią paslaugą, jis patenka į įsisteigimo laisvės, kaip ji apibrėžta SESV 49 straipsnyje, taikymo sritį. Jei, atvirkščiai, tokio subjekto nėra įsisteigęs paskirties valstybėje narėje, jis yra tarpvalstybinis paslaugų teikėjas, kuriam taikomas laisvo paslaugų teikimo principas (šiuo klausimu žr. 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Schnitzer*, C-215/01, EU:C:2003:662, 28 ir 29 punktus ir 2012 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Duomo Gpair kt.*, C-357/10–C-359/10, EU:C:2012:283, 30 punktą).

35 Iš esmės įsisteigimo sąvoka, kaip ji suprantama pagal SESV nuostatas dėl įsisteigimo laisvės, reiškia faktinį ekonominės veiklos vykdymą neribotą laiką per nuolatinį buvimą priimančiojoje valstybėje narėje. Todėl ši sąvoka reiškia, kad atitinkama bendrovė turi būti realiai įsteigta šioje valstybėje ir joje faktiškai vykdyti kinę veiklą (2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, EU:C:2006:544, 54 punktas).

36 Ir atvirkščiai, kai paslaugų teikėjas išvyksta į kitą nei įsisteigimo valstybę narę, Sutarties paslaugų skyriaus, būtent 57 straipsnio trečios pastraipos, nuostatos numato, kad ten jis savo veiklą veržiasi laikinai (1995 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Gebhard*, C-55/94, EU:C:1995:411, 26 punktas ir 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Schnitzer*, C-215/01, EU:C:2003:662, 27 punktas).

37 Šiomis aplinkybėmis valstybės narės gali nuspręsti atsižvelgti į šiuos skirtumus, taigi ir apmokestinimo tikslais skirtingai vertinti asmenį ir jo veiklą, kuriai atitinkamai taikoma įsisteigimo laisvė arba laisvė teikti paslaugas ir kuri paprastai lemia skirtingas teises ir ekonomines pasekmes.

38 Tai reiškia, kad nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, negali trukdyti ar daryti mažiau patrauklų naudojimąsi laisve teikti paslaugas.

39 Kiek tai susiję su prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo abejonomis dėl 2014 m. vasario 5 d. Sprendimo *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47), kuriuo šiame teisme rėmėsi pareiškėja pagrindinėje byloje, svarbos, primintina, kad to sprendimo 37–41 punktuose ir 2018 m. balandžio 26 d. Sprendimo *ANGED* (C-234/16 ir C-235/16, EU:C:2018:281) 23 punkte Teisingumo Teismas pripažino, jog privaloma rinkliava, kuri taikoma nustačius iš pirmo žvilgsnio objektyvų diferencijavimo kriterijų, tačiau daugeliu atvejų, atsižvelgiant į jo savybes, sukuria nepalanki padėtį bendrovėms, kurių buvimo yra kitose valstybėse narėse ir kurios yra panašioje padėtyje, palyginti su bendrovėmis, kurių buvimo apmokestinimo valstybėje narėje, yra SESV 49 ir 54 straipsniais grindžiama netiesioginė diskriminacija dėl bendrovės buvimo vietos.

40 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 18 ir 26 punktų, *Hypothesenbank* pagrindinėje byloje nagrinėjamame ginče negali remtis SESV nuostatą dėl įsisteigimo laisvės pažeidimu.

41 Be to, vykstant procedūrai pagal SESV 267 straipsnį, tik prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas apibrėžia faktines aplinkybes, kuriomis jis teikia klausimus Teisingumo Teismui (2018 m. liepos 10 d. Sprendimo *Jehovan todistajat*, C-25/17, EU:C:2018:551, 28 punktas).

42 Teisingumo Teismui pateiktose rašytinėse pastabose *Hypothesenbank* teigia, kad praktikoje regioninės kredito įstaigos, turinčios buvimą Austrijoje netoli jos valstybinės sienos, dažniau teikia tarpvalstybinio pobūdžio paslaugas nei kitos toje pačioje valstybėje narėje įsteigtos regioninės kredito įstaigos, todėl stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis našas daugiausia paveikia pirmąsias įstaigas. Jos nuomone, tokia situacija yra diskriminacija, panaši į nagrinėtą 2014 m. vasario 5 d. Sprendime *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47). Vis dėlto *Hypothesenbank* nurodyta informacija apie Austrijos bankų sektorių niekaip neleidžia patikrinti jos teiginių pagrįstumo. Bet kuriuo atveju ši faktinė aplinkybė prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išsamiau nepaaiškino.

43 Kadangi nebuvo rodyta, kad dėl pagrindinėje byloje aptariamų teisės normų gali susidaryti situacija, panaši į nagrinėtą byloje, kurioje buvo priimtas 2014 m. vasario 5 d. Sprendimas *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47), nereikia tikrinti, ar pagal analogiją paslaugų teikimo laisvės srityje turėtų būti taikoma šio sprendimo 41 punkte nurodyta

jurisprudencija.

44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad SESV 56 straipsnis turi būti aiškinamas kaip nedraudžiantis tokios nacionalinės teisės normos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias Austrijoje steigtos kredito staigos, kurios, kaip pagrindinėje byloje, teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdamos jose steigto nuolatinio padalinio, pareigojamos mokėti tam tikrą mokestį, nustatomą pagal „vidutinį nekonsoliduotą balansą“, ir kuri eina šio staigo tiesiogiai su kitomis valstybėmis narėmis piliečiais sudaryti banko sandoriai, tačiau tai netaikoma tokiems patiems sandoriams, kuriuos sudaro Austrijoje steigto kredito staigo patronuojamosios įmonės, kai jos turi buveinę kitose valstybėse narėse.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

SESV 56 straipsnis turi būti aiškinamas kaip nedraudžiantis tokios nacionalinės teisės normos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias Austrijoje steigtos kredito staigos, kurios, kaip pagrindinėje byloje, teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdamos jose steigto nuolatinio padalinio, pareigojamos mokėti tam tikrą mokestį, nustatomą pagal „vidutinį nekonsoliduotą balansą“, ir kuri eina šio staigo tiesiogiai su kitomis valstybėmis narėmis piliečiais sudaryti banko sandoriai, tačiau tai netaikoma tokiems patiems sandoriams, kuriuos sudaro Austrijoje steigto kredito staigo patronuojamosios įmonės, kai jos turi buveinę kitose valstybėse narėse.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.